

G'sang.

Niemols meh
Ka das geh,
Ich will nit meh ha mit Dir.

Hans.

Das isch schlecht,
Denn Unrecht
Hasch Dü g'wiss, glaüb mir!
Mir wänn wieder si güet Frind.

Marti.

Dü bisch mir mi ärgster Find.

(Mitnander).

Hans.

Das isch schlecht,
Denn Unrecht
Hasch Dü g'wiss, glaüb mir!

Marti.

Niemols meh
Ka das geh,
Ich will nit mit Dir.

Hans.

Dü hasch Unrecht, Marti . . . ich weiss ganz güet,
was De iwer mich hasch, in e paar Worte will ich
Dir's sage, un wenn De ne wenig nodenke witt, so
müesch g'steh, ass ich nitt im Fehler bi . . .

Marti.

Ich will gar nit wisse! (er kehrt em dr Ricke)

Seppi.

Awer Vater . . .

Marti (stampft mit sim Stock).

Still! (dr Seppi losst si Waie un si Parepli an Bode
falle vor Schrecke.

Hans.

Un ich will's jetz emol sage! . . . 's müess üse! . . .
mr wänn lüege, wer Recht hat! . . . Vor drissig Jahr
also si mir Beide vom gliche Regiment z'ruckkehrt,
wo mr noch d'beste Frind vo dr Welt gsi sin mitnander.

Marti (zornig).

Vor einedrissig Jahr!

Hans.

Oder vor einedrissig Jahr . . . Das hat jetz nitt viel
derzue z'sage.

Marti.

Un mir sin nitt halwer eso güete Frind gsi . . .
denn vo jeher scho, als Bue, wo mir noch in d'Schüel
gange sin, hasch mr als scho z'Leid g'lebt un hasch
mi süeche in dr Dunkes z'bringe.

Hans.

Ich? . . . was ha-n-i Dir denn g'macht, zeig, sag
mr emol ebbes.

Marti.

Was De mr g'macht hasch? . . . Dummheite hasch
mr als iblose, wenn ich mi Sach hätt solle recitiere
un has nitt güet kenne . . . un we mr mit Knäpf o ler
mit Glicker g'spielt hän, so hasch mi als b'schisse! . . .

Hans.

Un Dü? . . . hasch Dü als ebbe nitt gräatscht
mittle-n-im Spiel, wenn viel duss gsi isch . . . un Stei
in dr Nastüechzipfel bunde, we mr « dr Lunzi kunnt »
g'macht hän? . . . glaüb mir . . . 's hat Kein im Andere
nit vorz'werfe.

Marti.

's isch o gar nitt wege dem, ass ich bös bi.